

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרֻשֵׁת וַיִּלֹךְ ב' דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה ב' תְּשַׁרִי ה'תשפ"ג

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִשׁ"י

כַּעַת מִשֶּׁה אֹמֵר אֶת אוֹתוֹ הַדְּבָר לַיהוֹשֻׁעַ, לִפְנֵי שֶׁהוּא מְנַהֵג אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:
"חֲזַק וְאַמֵץ יְהוֹשֻׁעַ, אַתָּה תְנַהֵג אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְתִתֵּן לְכָל שְׁבֵט אֶת נַחֲלָתוֹ.
ה' הוֹלֵךְ עִמָּכֶם, אַל תִּפְחָד, הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ".
מִשֶּׁה כָּתֵב אֶת כָּל הַתּוֹרָה וְנִתֵּן אוֹתָהּ לִכְהֻנִּים וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

תְּהֵלִים / יוֹם ב' לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים י'- י"ז

בְּפָרֶק י"א בְּתֵהִלִּים מְדַבֵּר עַל כֹּף שֶׁה' מְבִיא צָרוֹת עַל הַצְּדִיקִים אָבֵל הֵם בְּאֵמֶת לְטוֹבָתוֹ.
בְּפָסוּק הָאַחֲרוֹן נֹאמֵר "צְדִיק ה' צְדָקוֹת אֱהַב"- ה' אוֹהֵב לְתֵת צְדָקָה.
כְּאֲשֶׁר ה' נָתַן אֶת הַתּוֹרָה, יְכַלְנוּ לְהַרְגִישׁ אֶת ה' בְּעוֹלָם וּלְעֹזֵר לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְדַעַת אֶת ה'.
זֶה סוּג הַצְּדָקָה הַנִּעְלָה בְּיוֹתֵר שֶׁה' יְכַל לְתֵת לָנוּ.

תְּנִיָּא / אֲגֵרֶת הַקֹּדֶשׁ סִימָן כ' (ב' תְּשַׁרִי שָׁנָה מְעוֹבֵרֶת)

בְּמִכְתָּב הַמִּיחָד הַזֶּה שֶׁהָאֲדָמוֹ"ר הִזְקֵן כָּתֵב מִסְפָּר יָמִים לִפְנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ, הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקֵן מִסְבִּיר עַל
הַגְּשָׁמִיּוֹת בְּעוֹלָם וְלִמָּה הַמַּצּוֹת שֶׁאֵנוּ מְקִימִים הֵן כֹּה מִיחָדוֹת.

הֵאֵם אַתֶּם רוֹצִים לְשִׁמוֹעַ מִשֶּׁהוּ קֶצֶת מְגַחֵךְ?

הַתְּבוֹנְנוּ סְבִיבְכֶם בְּעוֹלָם, רוֹאִים שֶׁהוּא כָּל כֹּף גָּדוֹל וּמְרַכֵּב? ה' בְּרָא כָּל דָּבָר שֶׁיַּעֲבֹד בְּדִיּוֹק מִרְבֵּי כְּדֵי
שְׂנוּכָל לַחַיּוֹת בְּעוֹלָם. וְעַדִּי, יִשְׁנֵם אֲנָשִׁים שְׂאוֹמְרִים שֶׁאֵין ה' חָס וּשְׁלוֹם הָאֵין זֶה מְגַחֵךְ??
אֵיךְ יְכוּלִים אֲנָשִׁים לוֹמַר כֵּזֶה דָּבָר וּלְהֶאֱמִין בּוֹ?

חסידיות מסבירה כיצד יתכן שיחשבו כך:

כמוכן ה' ברא את הכל ושום דבר לא יכול לברא את עצמו. היות והעולם הוא באמת חלק מה', עדיין הוא יכול להרגיש באלו הוא ברא את עצמו (למרות שזה כמוכן לא כך באמת באמת הוא מרגיש את כחו של ה' בתוכו).

כדי לברא את העולם שלנו ה' ברא בנוסף הרבה "עולמות" רוחניים. ישנם ארבעה עולמות שאנו יודעים עליהם הנקראים - אצילות, בריאה, יצירה, עשייה.

מדוע ברא ה' את "העולמות" האלו? בגלל שהחיות של ה' מדי חזקה לעולם להתקיים, לכן בכל "עולם" ה' הסתיר - צמצם - את עצמו יותר ויותר, עד שהיה מספיק מסתור - מצמצם כדי שתהיה גשמיות. (בחסידיות זה אכן נקרא, צמצום).

בתנאי של היום, האדמו"ר הזקן מסביר מה קורה ברוחניות כדי שזה יקרה. אנו לומדים הרבה דברים מהקבלה כדי שנוכל להבין זאת טוב יותר.

בסוף נגלה, שלמרות שה' כל כך מצמצם - מסתיר עצמו, כדי שתהיה גשמיות, זה יכול רק להיות מהפך הנעלה והגדול ביותר של ה' לברא משהו משום דבר - "יש מאין". רק הכח של ה' בעצמו שלא עבר דרך "עולמות" רוחניים יכול לברא דבר גשמי, יש מאין.

היום יום / ב' תשרי

בסדר האדמו"ר הזקן, כתוב שיש לומר "אנא בכח" לפני שתוקעים בשופר. אבל בפעל, אנו לא אמרים אנא בכח.

ישנן הרבה פונות שאדם יכול לבנו בשעת התפלה במיוחד לפני תקיעת שופר. המלים של אנא בכח הן ראשי תבות של שמו של ה' והאריז"ל מסביר אותן בספריו. המחשבה על המלים האלה ומשמעותן על פי הסברי האריז"ל מסבות נחת רוח לה', ובכל זאת, אין אמרים את מילות אנא בכח בפה אלא רק במחשבה.

ישנו ספור על חסיד של הבעל שם טוב, ר' וולף קיצעס. שנה אחת הייתה לו הזכות לתקוע בשופר בבית הכנסת של הבעל שם טוב. הוא היה מאד לחוץ מכך שעליו לחשב על הפונות הנכונות ובקש מהבעל שם טוב ללמד אותו על מה הוא צריך לבנו. ר' וולף קיצעס כתב רשימה של פונות והביא את הדף אתו לבית הכנסת כדי שיוכל לזכור מה עליו לחשב בכל שלב בתקיעות. אבל כשהגיע הזמן לתקוע, הוא לא הצליח למצוא את הדף בשום מקום. הוא היה עצוב על כך שלא זכר אפלו פונה אחת!! הוא בכה ותקע בשופר בצורה הטובה ביותר שיכל. מאחר יותר אמר לו הבעל שם טוב שהתקיעות שתקע בשופר היו מצוינות. הפונות הם כמו מפתח לדלת, ואיתן אפשר לפתח את הדלת לתפלות היהודים. אבל הבכי לה' הוא כמו גרזן שמשבר את כל הדלתות!

ספר המצוות / מצות עשה קכ"ז

היום בספר המצוות חוזרים על המצוות שלמדנו אתמול, **מצות עשה קכ"ז** להפריש מעשר ראשון. עלינו להוריד אחד חלקי עשר ממה שגדל אצלנו בשדות ולתת אותו ללוים.

רמב"ם / הלכות מעשר פרקים ד', ה', ו'

ברמב"ם של היום לומדים על הלכות טבל. מאכלים שצריכים להפריש מהם מעשר ואסור לאכול מהם עד אחרי הפרשת המעשר.

פָּרֶק ד' - מֵאֲכָל נַעֲשֶׂה טָבֵל בְּרִגְעַ שֶׁהִכְנַס לְבַיִת. מִתֵּר לֶאֱכֹל מֵהַפְּרוֹת שֶׁעֲדִין נִמְצְאִים בְּשָׂדֵה מִבְּלִי לְהַפְרִישׁ קוֹדֵם מֵעֵשֶׂר. הֵלֶכָה אַחַת אוֹמֶרֶת שֶׁאֶפִּילוֹ אִם אָדָם הִתְכַּוֵּן לֶאֱכֹל אֶת הַמַּעֲשֵׂר בַּחוּץ וְשָׂכַח. מִתֵּר לוֹ לְצֵאת עִם הַמַּאֲכָל שׁוֹב הַחוּצָה וּלְאֲכֹלוֹ. זֶה אֵינָנו טָבֵל.

פָּרֶק ה' - בְּשִׂמוּכָרִים מֵאֲכָלִים הֵהֲלָכָה הִיא קֶצֶת שׁוֹנָה. אִם קוֹנִים פְּרוֹת בְּעוֹדָם עַל הָעֵץ, אֵין צָרָךְ לְהַפְרִישׁ מֵעֵשֶׂר לְפָנֵי שְׂאוּכָלִים מֵהֶם. אֲבָל אִם הַפְּרוֹת כָּבֵר בְּסֵל, אֶפְלוֹ הֵם עֲדִין בְּשָׂדֵה, צָרִיךְ לְהַפְרִישׁ מֵעֵשֶׂר לְפָנֵי שְׂאֵפֶשֶׁר לֶאֱכֹל מֵהֶם.

פָּרֶק ו' - אֲסוּר לְתֵת טָבֵל בְּמִתְנָה אוֹ לְנָטֵעַ מִמֶּנּוּ. מִתֵּר לְמַכּוֹר טָבֵל רַק אִם מִכָּרְחִים וְאֶפִּילוֹ אִז, רַק לְתַלְמִידֵי חֻכְמַיִם כְּדִי לִוְדָא שֶׁהֵם יִפְרִישׁוּ מִמֶּנּוּ מֵעֵשֶׂר.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / רֵאשׁ הַשָּׁנָה

בְּסִיוֹם כָּל חַג, עוֹרְכִים הַתְּנוּעָדוֹת כְּדִי שֶׁהַקְדָּשָׁה שֶׁל הַחַג תִּמָּשִׁיךְ לְתוֹךְ הַשָּׁבוּעַ.

הַרְבֵּי אָמַר שֶׁבְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִשִּׁירוּ אֶת הַנְּגוּנִים שֶׁל כָּל אֶחָד מֵהַרְבֵּיִים הַחַל מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְלוֹמַר מִשְׁהוֹ עַל כָּל אֶחָד מֵהַרְבֵּיִים.

מִדּוּעַ?

עַל יְדֵי שְׂאוּמְרִים מִתּוֹרָתָם וְשָׂרִים נִגּוֹן שֶׁל כָּל אֶחָד מֵהַרְבֵּיִים, אָנוּ מִתְחַבְּרִים אֵלֵיהֶם. וְזֶה עוֹזֵר לָנוּ בְּעִבּוּדַת ה' בְּכִלְלוֹת וּמִבִּיא חַיּוֹת מִיַּחֲדָת שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְתוֹךְ יְמוֹת הַשָּׁנָה.